

Predmet: Čuška/Qushk (Toplica Miladinović i dr.)

Broj predmeta: K.Po2 48/2010

Glavni pretres: 26.01.2012. godine

Izveštaj: advokat Mustafa Radoniqi i advokat Nikola Čukanović, punomoćnici oštećenih

Ispitivanje svedoka Zorana Raškovića

Svedok je odgovarao na pitanja okrivljenog Abdulaha Sokića i potvrdio svoje ranije navode o počinjenim zločinima, dok je okrivljeni pokušao da degradira svedoka i ospori njegov kredibilitet. Svedok je posebno istakao da postoji očevidac silovanja i ubistva ćerke Ise Balaja, mesara iz Peći/Pejë, za šta su okrivljeni u više navrata optuživali svedoka. Njegovo ime je, po kazivanju svedoka, „Mali Pera“, ali isti ne želi da svedoči, jer se plaši za svoju bezbednost. Govoreći o brutalnosti pripadnika jedinice „Šakali“, naveo je da su okrivljeni Sokić i još neki članovi jedinice bacali bombe u krilo deci od 4-5 godina starosti.

Odgovarajući na pitanja sudskog veća, svedok je „Šakale“ opisao kao najsiroviju jedinicu na Kosovu 1999. godine. Oni su obavljali najprljavije poslove koje niko drugi nije hteo. Pojasnio je da su članovi „Šakala“ uglavnom došli iz „Munja“, jedinice koja je dejstvovala na Kosovu 1998. godine. Pored njih, u to vreme na Kosovu su operisali i „Frenkijevci“, jedinica Franka Simatovića, kao i jedinica Gorana Radosavljevića Gurija, ali nisu izvodili zajedničke akcije. Ne zna od koga je komandant „Šakala“, Nebojša Minić „Mrtvi“ primao naređenja, ali je bio prisutan kada se ovaj sastajao sa raznim ljudima, o kojima još ne želi da priča, dok mu ne bude garantovana bezbednost. Za njihove akcije i brutalnosti znalo se na području šireg rejona Peći/Pejë, pa je to svakako bilo poznato i komandi VJ u tom gradu. Bili su paralelna jedinica, praktično samostalni, pod komandom Nebojše Minića, koji je bio strah i trepet u Peći/Pejë, ali formalno deo 177. Vojno-teritorijalnog odreda VJ. Nalepnice za automobile, u obliku trougla, sa kojima su slobodno mogli da se kreću, a da niko nije smeo ništa da ih pita, dobili su u štabu VJ, isto kao i bonove za gorivo.

Svedok je, nakon što su mu predočene pojedine radnje okrivljenih iz iskaza oštećenih, iste uglavnom potvrdio, dok je za pojedine rekao da se ne seća detalja. Ponovio je da se okrivljeni Zvonimir Cvetković, Vidoje Korićanin i Veljko Korićanin nisu nalazili u selu Čuška/Qushk u vreme izvršenja zločina, kao ni okrivljeni Radoslav Brnović, za koga nije siguran da li se nalazio na punktu policije, na putu prema Peći/Pejë, prilikom proterivanja civila.

Ukupna vrednost dragocenosti i novca oduzetih od albanskih civila, po proceni svedoka, bila je oko 50.000 nemačkih maraka, ali je ostavio mogućnost da je ta suma i veća, ako je neko iz jedinice deo novca zadržao za sebe, a da ostali to nisu znali.